

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a korábban dr. Lánchídi István ügyvéd, majd a Dr. Cziráki és Dr. Icsu Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Cziráki Adorján pártfogó ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (u.o.) II. rendű felpereseknek - a Kiszely Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Kiszely Gabriella ügygondnok által képviselt ismeretlen helyen tartózkodó I.rendű alperes neve I. rendű és II.rendű alperes neve II. rendű alperesek ellen ingók kiadása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. március 8. napján kelt 20.P.23.777/2008/12. számú ítélete ellen az I. rendű felperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - dr. Kiszely Gabriella ügygondnok részére 50.000 (Ötvenezer) forint ügygondnoki díjat.

Megállapítja, hogy az I-II. rendű felpereseket képviselő Dr. Cziráki és Dr. Icsu Ügyvédi Iroda (dr. Cziráki Adorján pártfogó ügyvéd) díját teljes egészében az állam viseli. Erről az első fokú bíróság értesíti a jogi segítségnyújtó szolgálatot.

A le nem rótt 574.800 (Ötszázhetvennégyezer-nyolcszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A ... szám alatti ingatlan az I-II. rendű felperesek, valamint a II. rendű alperes osztatlan közös tulajdonában áll. A Budapest Főváros ... Kerületi Önkormányzat Képviselőtestület Polgármesteri Hivatalának jegyzője a perbeli ingatlanon történő hulladéktárolás kapcsán hivatalból indított államigazgatási eljárást megszüntette. Határozata indokolásában megállapította: „az ingatlan területén veszélyes hulladékot és szerves anyagot nem tárolnak, tehát az eljárásra okot adó körülmény nem áll fenn. A területen a felhalmozott gépkocsi, motor és egyéb gépalkatrészek, valamint vas anyagok a „rendetlenség” benyomását keltik, de nem tekinthetők

hatóságilag eltávolítandó hulladéknak. Az ÁNTSZ részéről megállapított közegészségügyi hiányosságok megszüntetése ügyében a kerületi tisztí főorvos saját hatáskörében intézkedik." Az ÁNTSZ Budapest Főváros ... Kerületi Intézete az I. rendű felperes panasza folytán indult eljárásban a 2005. július 26-án kelt 1201065/2/2005. számú határozatával kötelezte az ingatlan társtulajdonosait, hogy a telken felhalmozott szemetet, hulladékot szállíttassák el, és az ingatlant tegyék rendbe; a végrehajtásért az I-II. rendű felperesek, valamint a II. rendű alperes a felelősek, a végrehajtás határideje 2005. augusztus 31. A hatóság megállapította: „az ingatlan rendkívül rendezetlen, felhalmozott tárgyak, anyagok, hulladékok láthatók, bomló szerves anyag, hulladék jelenléte sem zárható ki. A hosszú ideje felhalmozott hulladék egészségügyi kártevők megtelepedésének és elszaporodásának veszélyét rejti magában, ezért az ingatlanon észlelt anyag és hulladéktárolás közegészségügyi, környezet-, település-egészségügyi és járványügyi szempontból súlyosan kifogásolható." Az I-II. rendű felperesek fellebbezése folytán eljáró ÁNTSZ Budapest Fővárosi Intézete az elsőfokú határozatot helybenhagyta, a határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a bíróság az I-II. rendű felperesek keresetét jogerősen elutasította. Az I-II. rendű alperesek 2005 júniusában - megbízottjaik útján - a perbeli ingatlanon tárolt ingóságokat, illetve azok egy részét elszállították. Ennek tényéről a II. rendű alperes írásban értesítette az I. rendű felperest, azzal, hogy az ingóságok az elszállítástól számított 8 napig kerülnek tárolásra a ... Kft. telephelyén, amennyiben eddig az I. rendű felperes a számára szükséges hulladék elszállításáról nem gondoskodik, a II. rendű alperesnek nem áll módjában tároltatni a hulladékot. Az ÁNTSZ ... Kerületi Intézete a 2005. október 3-án történt ellenőrzés során megállapította, hogy a legutolsó ellenőrzéshez képest minimális változás történt az ingatlanon, az utcával közvetlenül érintkező terület rész rendezettebbnek tűnik, a kerítés két oldalán azonban változatlanul nagy mennyiségű felhalmozott lom látható. Az ellenőrzés során az I. rendű felperes úgy nyilatkozott, hogy az udvaron talált lomok kizárólag a szomszéd által kidobott tárgyak, hulladékok, melyek elszállítására csak őt lehetne kötelezni, az ügy bírósági eljárás alatt áll és sérelmesnek tartja, hogy őt és feleségét is kötelezték a terület kitakarítására és rendbetételére.

A ... Kft. felszámolását a Fővárosi Bíróság 2008. február 27-én rendelte el, a felszámoló tájékoztatása szerint az ügyvezető a felszámoló kezelésébe iratot, illetőleg vagyoni eszközt nem adott át, ezért nem tudott arra nyilatkozni, hogy mi történt a telephelyére szállított ingóságokkal, azok fellelhetők-e vagy sem.

Az I-II. rendű felperesek keresetükben az I-II. rendű alpereseket a keresetlevél mellékletében felsorolt ingóságok kiadására, illetőleg azok ellenértékéért 9.580.290 forint megfizetésére kérték kötelezni. Előadták, hogy az I. rendű alperes 2005. június 25-én 10-15 fő segítségével az ingatlan közös kapuját kiemelte, az I-II. rendű felperesek által használt terület részre gépjárművel beálltak és az ott tárolt különböző ingóságokat, motor- és autóalkatrészeket, szerszámokat, gépeket, műszereket elszállították. Az I-II. rendű felperesek a több napon keresztül zajló szállítást a rendőrségnek bejelentették, azonban a hatóság nem intézkedett. Az I. rendű felperes a ... Kft. telephelyéről néhány ingóságot elszállított, a többi ingóságot

azonban vissza kívánták vele vásároltatni, melyet anyagi lehetőségei nem engedtek.

Az I-II. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy magatartásukra az ÁNTSZ határozata folytán került sor; az I-II. rendű felperesek többszöri felhívás ellenére sem vették figyelembe a Ptk. 100. §-ában meghatározott korlátozást. Előadták, hogy saját költségükön végezték el az ingóságok elszállítását, így nekik keletkezett igényük az I-II. rendű felperesekkel szemben. A II. rendű alperes eleget tett a jóhiszemű, tisztességes és kölcsönös együttműködésen alapuló eljárásnak, amikor írásban tájékoztatta az I. rendű felperest arról, hogy az elszállított ingóságok hol találhatóak, illetőleg honnan szállíthatók el. Az ismeretlen helyen tartózkodó I-II. rendű alpereseket képviselő ügygondnok álláspontja szerint az ingóságok természetbeni kiadása lehetetlen. Kifejtette: az I-II. rendű felperesek nem igazolták a keresetlevél mellékletében megjelölt ingóságok mennyiségét, értékét és azt, hogy azok valóban megtalálhatóak voltak az ingatlanon, az I-II. rendű felperesek által meghatározott értéket eltúlzottnak minősítette.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Rendelkezése szerint a le nem rótt kereseti illetéket, valamint az I-II. rendű felperesek pártfogó ügyvédjének munkadíját az állam viseli. Az I-II. rendű alperesek ügygondnokának munkadíját 100.000 forintban állapította meg, felhívta a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalát, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően a letétbe helyezett 100.000 forintot utalja ki dr. Kiszely Gabriella ügygondnok részére. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelve megállapította: az I-II. rendű felperesek nem tudtak eleget tenni azon bizonyítási kötelezettségüknek, hogy pontosan mely ingóságaikat, milyen értékben szállították el az I-II. rendű alperesek, pontosan melyek nem kerültek vissza az I-II. rendű felperesekhez, azok fellelhetők-e. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az I. rendű felperes által indítványozott ... tanúként nem volt meghallgatható, ugyanis a tanú a meghallgatását megelőzően egy alkalommal hallgatóként a tárgyaláson jelen volt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. rendű felperes nyújtott be fellebbezést, annak kereset szerinti megváltoztatását kérve. Érvelése szerint a bizonyítási eljárás során tételesen megjelölte a tulajdonát képező azon értéktárgyakat, amelyeket a perbeli ingatlanról az I-II. rendű alperesek elszállítottak, e tény a meghallgatott tanú vallomása is alátámasztotta, valamint csatolta a szóban forgó vagyontárgyakról és azok elszállításának előkészületeiről készített fényképfelvételeket. Álláspontja szerint bizonyítást nyert az is, hogy az I-II. rendű felperesek az ingóságaik visszaszerzése érdekében a tőlük elvárható magatartást tanúsították, a birtokukba visszakerült vagyontárgyak köréről az I. rendű felperes a tárgyaláson nyilatkozott.

Az I-II. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Hangsúlyozták, hogy az ingóságok elszállítása során jogellenes magatartást nem tanúsítottak, eleget tettek együttműködési kötelezettségüknek azzal, hogy az I. rendű felperest tájékoztatták arról, hogy az elszállított ingóságokat hol, és mennyi időn belül veheti át. Álláspontjuk szerint az I-

II. rendű felperesek azt sem bizonyították, hogy az I-II. rendű alperesek pontosan mely ingóságokat, milyen értékben szállítottak el.

Az I. rendű felperes fellebbezése megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság kellő részletességgel lefolytatott bizonyítási eljárás után, a feltárt peradatok alapján helyes tényállást állapított meg, azt ítékezésének alapjául a Fővárosi Ítéltábla elfogadta. Mindenben egyetértett a megfelelően alkalmazott jogszabályokra alapított okszerű jogi következtetésével is, mindazonáltal a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a következőket emeli ki:

A Ptk. 193. § (1) bekezdése értelmében, aki jogalap nélkül van a dolog birtokában, köteles a dolgot a birtoklásra jogosultnak kiadni.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A Pp. 164. § (1) bekezdésének alapján, a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.

Az eljárás során feltárt adatokból az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy az osztatlan közös tulajdonban álló perbeli ingatlan társtulajdonosaként a II. rendű alperes a közigazgatási határozatban foglalt kötelezettségének tett eleget, amikor az ingatlanon tárolt ingóságok egy részét - az I. rendű alperes és megbízottai segítségével - elszállította, ezért magatartása nem tekinthető felróható, kártérítő felelősségét megalapozó magatartásnak, tekintetbe véve azt is, hogy az I-II. rendű felpereseknek módjában állt az elszállított ingóságokat a ... Kft. telephelyén megtekinteni, azokat visszakérni. Az I-II. rendű felperesek - az I. rendű felperes személyes előadásán túl - nem bizonyították a Pp. 164. § (1) bekezdésében írt módon, hogy az ingóságokat csak azok visszavásárlását követően kapták volna vissza.

A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy sem ... tanúvallomása, sem az I. rendű felperes által összeállított lista nem ad elégséges bizonyítékot az I-II. rendű alperesi tagadással szemben az elszállított ingóságok körével és értékével kapcsolatos I. rendű felperesi előadás alátámasztására, ezért az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes - a Pp. 206. §-a szerinti - értékelésével, megalapozottan utasította el a keresetet.

A Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy a további bizonyítástól sem lenne olyan eredmény várható, amelynek alapján megállapíthatóvá válna, hogy a perbeli ingatlanon pontosan milyen - az I-II. rendű felperesek tulajdonában álló - ingóságok voltak fellelhetők, ezek közül az I-II. rendű alperesek melyeket, milyen értékben szállítottak el, melyek kerültek vissza az I. rendű felperes birtokába, így az sem

állapítható meg, hogy az I-II. rendű alperesek mely ingóságok kiadására lennének kötelesek a Ptk. 193. § (1) bekezdése alapján.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

Az I. rendű felperes a sikertelen fellebbezése következményeként köteles a Pp. 239. §-a folytán alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az I-II. rendű alpereseket képviselő ügygondnok Pp. 74. §-án keresztül érvényesülő 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint megállapított munkadíjából álló fellebbezési eljárási költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján, a Pp. 259. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében megállapította, hogy az eredménytelenül fellebbező I. rendű felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viselésére teljes egészében az állam köteles, míg a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az I. rendű felperes személyes költségmentességére figyelemmel, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése, valamint 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2010. október 8.

Dr. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s.k.
előadó bíró

Dr. Varga Edit s.k.
bíró